לעשות דבר-פה גם להגברת החעפולה וגם להרפת קרן היסוד. הוא
יעבוד בעיקר בארצות הפערב והארצות האנגלו-סכסיות. לנדויר
מוכן להיות פנהל הפחלקה שלו.

אני אפרתי שאנו רוצים בכניסתו להנהלת. הייתי פציע פחלקה שתכלול עניני ארגון, תעפולה, חינוך, תרבות, ותתנהל ע"י שנים-שלושה חברי ההנהלה, אנשים קרובים שיהיה להם אפון וכבוד הדדי. פחלקה זו צריכה להיות מהעיקריות בהנהלה.

בלומנפלד בעד חלוקת הפקידים בין חברים שונים.

- דברתי עם ווייז על המצב בברמניה. הוא ישלברף לאמריקא להפעיל כמה סנטורים. אנחנו נטלברף לפרב להודיע לנו במפורט על המצב - ונפנה לממשלה.

26.7.35

שיחה עם אדווין. שאלתיו לפשר הרוגז של מילס

נגד משה. אין בזאת - הבטיחני אדווין - כל יחס לסוכנות או

לפועלים. והראיה - יחסו של מילס אלי. אולם מחלתו של מילס

בחדשים האחרונים ועיפותו הגדילו בו את המרירות והרגזנות.

עוד מימי עבדו במזכירות היתה לו סינה על האורח הדידַקסי

של שיחות מ. הגדיש את הסאה. המכתב בדבר הסרטיפיקטים

הרזרוויים וניכוי התלמידים. קודם כל - מדוע לא פנה מקודם

בעל פה. שנית הדבר עצמו - לא צודק. זוהי בם דעת אדווין.

models in the control of the Maria

./.

תמיד היו נוחנים סרפיפיקפים ללא יהודים. ואשר לתלפידים --הרץ המספר האמתי של תלמידים פיקפיביים הוא בדול פי כמה מהניכויים. עם שובו של מילס יסתדרו היחסים.

שאלתיו אם לדעתו רצוי שנעשה מאמצים להשארת הנציב.

האם יתכן הדבר – שאלני. לפי ידיעותיו אין בדעת הנציב להשאר.

כך אפר לו לפני שנה. אבל אם יתכן – וודאי שרצוי הדבר.

נציב זה הוא קודם כל תרים בפני פרעות. בלכתו – חושש א. –

יפרצו מיד פרעות. הנוער מתארגן ומתגיים. לשם כך נחוצה

לנציב המועצה. בעזרתה ישתלט על הערבים. אפילו על הצעירים.

כי כל אחד ישאף להיות חבר במועצה.

סוב ליהודים להמנע מהשתתף במועצה. דעת ב. ופ. בנידון זה משוללת ערך. דעת הקהל האנגלית לא תתרעם על המנעות היהודים מהשתתפות. יבינו את חשש היהודים ויבינו את הצורך לחכות ולראות אם היהודים ישתחפו – יצטרכו הם הראשונים לעזוב את המועצה. אם היהודים לא ישתחפו – יעזבו הערבים.

אם הנציב ישאר וודאי ידרוש מהיהודים כתנאי --השתתפותם (לאו דווקא!)

אין א. סבור שהעליה תתרבה או תמשיך בשעור הזה. יש הכרח להאסת ההתפתחות הכלכלית. מחיר תפה"ז כבר הלאים את הנסיעה, גם התעשיה תתעכב. יש רק בנין ומרנספורם – אבל אלה בלבד לא מספיקים.

הוא סבור שמלקולט לא ישאר זמן רב בכהונתו. זוהי משרה גבוהה, והוא צעיר ובלתי מצוין, ורק בזכות אבא נתעלה. אפס כנראה — כך כותב לו אבין — לא כל כך מהר יהין בחירות.

הוא מסכים לדעתי שמלקולם יהיה רק כלי שרת בירי

הנציב. כי אין לו אומץ ואין לו עמדה. לנו רצוי מיניססר

בעל השפעה, רק ארטור ופילים יכלו, למשל, להעביר ענין החולה

בקבינס. מלקולם לא יוכל להעביר בקבינט מה שירצה. סוב לנו

איש כאורמסבי גור.

שה שם.ם. פודיע לא.וו. על ראיונו עם ח.וו. – לונדון 22.7.35

I saw Dr. W. on 17th July and spoke to him as arranged making it clear that you were doing all you possibly could in the circumstances to meet his difficulties about L.C. in connection with coming Congress.

W. was grateful but his attitude while entirely friendly was one of gloominess and regret that matter had not been handled differently in particular that discussions should have been started at this time at all and that Gov. did not take J.A. into their confidence and first have a full discussion with them. He admitted however that all

this was really in the nature of a post-mortem and I pointed out to him the difficulties connected with his suggestions.

I asked him whether he could make any feasible constructive suggestion which would help in present circumstances. The only suggestion which he had was that discussions between Gov. on the one hand and Jews and Arabs on the othershould be dropped andthat you should arrange for a round table conference consisting of three or four Jews and an equal number of Arabs to meet together in order to see whether they could not come to some agreement for the establishment of a L.C.

I said that this is out of the question as it could only result in disagreement and consequent delay. W. appreciated great difficulties of securing any agreement in this way and probability of failure but he seemed to think as time went on further efforts could be made on the same lines and gradually two races would reach some form of agreement.

None of this was helpful and I told him while
I was sorry that we could not do more to meet his
difficulties I still hoped Congress might be persuaded
to leave matter open and not absolutely tie hands

Executive so far as to force them to resist the setting up of a Council.

- על אותו ראיון מודיע לנו ח.וו.

.18.7.35 | 1111 -

Had a freindly but very difficult conversation

M. yesterday lasting nearly two hours. He has
obviously been faced with fait accompli by H.C.
acting on Cabinet instructions received year ago.
Could not get Cabinet decision reversed as this
would have let H.C.'s resignation. M. anxious retain
him further term office. I adduced all arguments
to which he listened attentively but said neither
principle nor details could changes be made at
present. Am uncertain whether H.M.G. will proceed
with scheme if Jews abstain. He repeated several
times that H.M.G. standing by Mandate and would see
that L.C. does nothing to infringe its provisions.
He agreed begin discussionsSeptember London on
matters higher policy like immigration land TJ"